

Îmi port cu greu toți anii mei

David Daniel Adam

Îmi port cu greu toți anii meii,
Cei mai multi stau ingrămaditi în supa burții, bolborosind
Cei mai noi mă inghiontesc în spate
Să-și facă loc în trupul meu;
Vor să uajungă la tămplă,
Unde sunt anii copilăriei, naivi și prostuți
Dar fericiți, peste măsură de fericiți.

Stau zilnic în mașina mea ca într-o placentă
Acolo e cald, e plăcut.
Tolănit la volan ca un fetus,
Nu-mi mai pasă de nimic;
Am impresia, uneori, că sunt într-un cărucior cu volan
Împins de un înger cu zâmbet diafan și bun
Și atunci îmi face plăcere să claxonez.
Lumea intoarce nervoasă capul,
Iar eu scot limba ca un spiriduș pus pe șotii.

La locul de muncă e liniștit și curat,
Am în sertar mici zâmbete pe care le împart cu colegii.
Aici nu ne mai jucăm ca cei mici, ne jucăm ca cei mari:
Mi se deșartă bucăți de iluzii mai mari sau mai mici,
Pe care le ajustez, le netezesc și le îndosariez
După anii în care le-am trăit.

Seara, mă întind pe orizontul din dormitor
Și îmi aştern peste trup un somn liniștit,
Visând crâmpeie din viața de dincolo de timp
Din care mă trezesc buimac în fiecare dimineață
În viața cu timp, cu mirosuri, cu dureri și cu ceată.

(24 octombrie 2019)